

Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları İle Boş Zaman Yönetimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

*Mehmet Turan ÇANKAYA **Duygu H. DEMİREL

ORJİNAL ARAŞTIRMA

Özet

Günümüzde insanların hayatlarında beden eğitiminin, boş zamanı etkili kullanmanın çok önemli bir yerinde olması gerekirken çeşitli sebeplerden dolayı yeteri kadar önem verilmediği görülmektedir. Doğru eğitim anlayışı ile öğrencilerin beden eğitimine ilgilerinin artması ve boş zamanları doğru ve etkili kullanabilmelerinin sağlanmasının amaçlanmasıyla toplum bu konuda değişim gösterebilir. Bu noktada, beden eğitiminin insanlar üzerindeki etkileri nasıl göz ardı edilemeyecek bir konuya Beden Eğitimi dersi de eğitimin her kademesinde öğrencilere farklı kazanımlar aşlamayı hedefleyen ve yok sayılmayacak öneme sahip bir derstir. Bu çalışmada lise düzeyinde öğrenim görmekte olan öğrencilerin Beden Eğitimi dersi tutumları ile boş zaman yönetimleri arasındaki ilişkiyi tespit etmek, öğrencilerin çeşitli demografik özelliklerine göre beden eğitimi dersine yönelik tutumları ve boş zaman yönetimlerinin farklılaşp farklılaşmadığını tespit etmek amaçlanmıştır. Araştırmada verilere ulaşmak amacıyla nicel araştırma yöntemlerinden yararlanılmıştır, betimsel araştırma modeliyle kurgulanmış olan araştırmanın çalışma grubu: 2021-2022 Eğitim-Öğretim döneminde öğrenim gören, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Konya ili merkez Selçuklu ilçesinde bulunan 5 farklı türdeki liseden 593'ü kadın, 687'si erkek toplam 1280 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırma sırasında katılımcılara araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu, Güllü ve Güçlü (2009), tarafından hazırlanan Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği, Wang ve arkadaşları (2011), tarafından geliştirilen, Akgül ve Karaküçük (2015), tarafından Türkçe'ye çevrilen Boş Zaman Yönetimi Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler; Kolmogorov Smirnov, Pearson Korelasyon Testi, Independent Sample T Testi, One Way ANOVA testleri kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizi sonucunda araştırmaya katılmış olan öğrencilerin Beden Eğitimi dersi tutumları ile boş zaman yönetimleri arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Beden Eğitimi Tutum Ölçeği ile katılımcıların cinsiyet, okul türü, sınıf düzeyi, okuldaki başarı durumu, ailelerinde sporla ilgilenen birey olması, ailelerinin spor yapmalarına izin vermesi, okul takımı veya spor kulübünde yer almaları, beden eğitimi dersi dışında düzenli egzersiz yapmaları, boş zaman etkinlikleri değişkenleri arasında anlamlı farklar bulunurken, katılımcıların okulda spor salonu olması, günlük boş zaman süreleri arasında anlamlı fark tespit edilmemiştir. Boş Zaman Yönetimi Ölçeği alt boyutları ile katılımcıların okul türü, sınıf düzeyi, okuldaki başarı durumu, okulda spor salonu olması, ailelerinde sporla ilgilenen birey olması, ailelerinin spor yapmalarına izin vermesi, okul takımı veya spor kulübünde yer almaları, beden eğitimi dersi dışında düzenli egzersiz yapmaları, günlük boş zaman süreleri, boş zaman etkinlikleri arasında anlamlı farklar bulunmuştur.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi dersi, Tutum, Boş zaman yönetimi.

Bu çalışma Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde Yüksek Lisans Tezi olarak yayımlanmıştır.

* MEB, Aksaray Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Aksaray, Türkiye,

e-posta: turancankaya10@gmail.com

** Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü, Konya,

Türkiye, e-posta: dhdemirel@erbakan.edu.tr

Investigation of the Relationship Between High School Students' Manner for Physical Education Lesson and Leisure Time Management

Abstract

Today, it is seen that physical education and effective use of leisure time should have a very important place in people's lives, but it is not given enough importance for various reasons. With the right understanding of education, society can change in this regard by increasing students' interest in physical education and aiming to ensure that they can use leisure time correctly and effectively. At this point, just as the effects of physical education on people cannot be ignored, the Physical Education course is a course that aims to instill different gains in students at all levels of education and has an importance that cannot be ignored. In this research, it was aimed to determine the relationship between the physical education course attitudes and leisure time management of students studying at high school level, and to determine whether students' attitudes towards physical education course and free time management differ according to their various demographic characteristics. Quantitative research methods were used in the research to obtain data. The study group of the research, which was designed with a descriptive research model: consist of 1280 students (687 students men, 593 students women) of from 5 different types of high schools located in the central Selçuklu district of Konya province under the Ministry of National Education, studying in the 2021-2022 academic year. As a result of the analysis of the data, it was determined that there was a positive and significant relationship between the Physical Education course attitudes of the students who participated in the research and their Leisure Time Management. With the Physical Education Attitude Scale, participants' gender, school type, grade level, success status at school, having a family member interested in sports, their families allowing them to do sports, being in a school team or sports club, regular exercise outof physical education classes, and leisure time activities variables. While there were significant differences between the participants having a gym at school and their daily free time. Leisure Time Management Scale with its sub-dimensions between participants' school type, grade level, success level at school, having a gym at school, having a family member interested in sports, their families allowing them to do sports, being in a school team or sports club, regular exercise outside of physical education class. activities, daily leisure time and leisure activities significant differences were found.

Keywords: Physical education lesson, Manner, Leisure time management.

Giriş

İnsanlık tarihinin en başından beri insan hayatında olan bir kavram olan eğitim, insanların birlikte yaşamlarını devam ettirmeleri, düşüncelerini birbirleri ile paylaşmaları ve birlikte dostluk içinde hayatlarını sürdürebilmeleri için vazgeçilmez bir unsurdur (Saridede Kaya, 2018). Yaygın olarak kişinin sergilediği davranışlarda kasıtlı ve uygulamalı olarak olumlu değişiklikler yaratabilmek olarak tanımlanan eğitim (Ertürk, 1973), insanların hayatlarını sürdürebilmeleri için ihtiyaç duydukları bilgi ve becerilerin çeşitli kurumlar aracılığı ile insanlara aktarılmasıdır. Kısaca insanları önceden belirlenen hedefler doğrultusunda geliştirme evresidir (Fidan, 1993).

Eğitim, öğrencilerin eğitim aldıkları kurumlardan edindikleri bilgi ve becerileri, okul dışına çıktıklarında da günlük hayatlarında karşılaştıkları problem durumlarında kullanabilecek

düzeğe gelmelerini sağlamayı amaçlamakla beraber (Ulusoy, 2004); insanlara içinde yaşadığı topluma uyum sağlayabilmeleri için “birey olma” ve “işbirliği içinde olma” gibi becerileri öğretmektedir (Başaran, 1983).

Eğitimi kişilerin ruhsal ve bedensel sağlıkları ile fiziksel yeterliliklerini artırmak için esnetilebilecek kurallara sahip jimnastiğe, oyuna ve spora yönelik çalışmaları içeren faaliyetler olarak beden eğitimi karşımıza çıkmaktadır (Aracı, 2006). Beden Eğitimi, bireyin vücut sağlığı ve yeterliliği elverdiği ölçüde, kendi postürünün gelişmesi için okulda veya günlük hayatta hoş vakit geçirerek uyguladığı, hareketler bütünü sistemidir (Öztürk, 1982).

Beden eğitimi ve spor kavramları zaman zaman bir birbirlerinin yerlerine de kullanılan kavramlardır. Eğitim sisteminin içinde kişinin sosyalleşmesini de sağlayan böylelikle de eğitimin tamamlayıcısı konumunda bulunan planlı etkinliklerdir. Spor müsabaka le ilişkili faaliyetler ve farklı amaçlar ile uygulanan beden eğitimi olarak ikiye ayrılır. Spor kişilerin sağlıklarını koruyup zinde bir şekilde yaşamlarını sürdürebilmeleri için yaptıkları hareketler bütünüdür. Beden Eğitimi sportif faaliyetler ve oyunların eğitimsel bir açıdan bedensel aktiviteler ile kişilere aktarılmasına olanak tanır (Demirhan, 2001; Çelik ve Pulur, 2011; Yetim, 2000; Zengin, 2013).

Nitelikli olarak adlandırabileceğimiz bireylerden yapması beklenen olumlu işleri, katkıları gerçekleştirebilmesi için öncelikle sağlıklı bir insan olması lazımdır. Bireylerin, özellikle gençlerin fiziksel ve psikolojik olarak geliştirilmesinde en önemli etkiye sahip olan şey; hareket konusunun her çeşidini ve ilkesini kapsayan beden eğitimi ve spordur (Spor Şurası, 1990). Beden Eğitiminin amaçladığı husus, gerekli olan fiziksel aktiviteleri uygulayarak fiziksel, psikolojik, sosyolojik açıdan sağlıklı insanlar ortaya çıkarabilmektir (Keske, 2007).

Beden Eğitimi dersi eğitimin her kademesinde öğrencilere farklı kazanımlar aşılmasını hedefleyen ve yok sayılmayacak öneme sahip bir derstir. Öğrenciler eğitim hayatları süresince okullarına, derslere, öğretmenlerine ve arkadaşlarına karşı yaşantıları yoluyla tutum geliştirirler. Öğrencilerin derslerindeki başarısında, öğretmenle ikili ilişkisinde, okul kurallarına uyumunda, boş zamanlarını değerlendirmesinde geliştirmiş oldukları tutumların etkisi vardır (Hünük, 2006). Öğrencilerin tutumlarının da geçmişte yaşadığı olaylardan dolayı ortaya çıktığı düşünülürse yeniden bir yapılanmayla, üzerinde çalışılırsa bu tutumlar zayıflatılıp, hatta tamamen ortadan da kaldırılabilir (Eren, 2001).

Tutum kavramsal olarak incelendiği zaman: “bir fikre, insana veya nesneye yönelik olumlu veya olumsuz olarak oluşan tepkimizi sergileme isteğimizin duygusal düzeyidir”

şeklinde tanımlanabilmektedir (Alparıslan, 2008). Tutumlar, bireylerin sergiledikleri davranışlarının ardında yatan nedenlerdir (Krech ve Crutchfield, 1980). Tutumlar, bir anda değişiklik gösteren davranışlar değildir; nispeten değişmeyen bir özelliğe sahip olan inanç ve değerlendirmelerdir.

Böyle inançlar kişinin olayı doğrudan deneyimlemesi veya toplum içinde insanlarla etkileşime girmesi ile meydana gelebilir (Andrew ve Sadwick, 2007).

Kişilerin sergilemiş oldukları davranışsal özelliklere yön veren duyuşsal faktörler olan tutumlar, insanların sergilediği davranışlarının yönünü ve şiddetini etkisi altına almaktadır. Son dönemde eğitim alanında yapılan araştırmalar öğrencilerin derse, ders araç gerecine ve öğretmene yönelik sergilediği tutumların dersteki başarı durumlarını etkilediğini kanıtlamıştır (Hünük, 2006). Beden Eğitime karşı bakış açısı olumsuz olan öğrenciler derse katılımı zayıf kalıp, derse gereken önemi göstermeyip, dersin akışını bozabilmekte, bu da dersin ilerlemesinde sorunlara yol açabilmektedir (Güllü ve Güçlü, 2009). Öğrencilerin Beden Eğitime olan olumsuz bakış açısı ve tutumlarını değiştirmenin yolu da programlardır. Eğitim sisteminde geliştirilen programların amacı çocukları spora yönlendirip, olumlu tutum geliştirmelerini sağlamak olmalıdır (Siedentop ve Tannehill, 2000).

Günlük yaşamımızda karşımıza çıkan ve arka arkaya meydana gelen tüm yaşantılarımız da “zaman” kavramını düşünmemize yol açmaktadır. Yaşadığımız her şey zaman kavramı içinde meydana gelmektedir. Zaman çok önemli bir olgudur. Bir başka deyişle zamanı hayat olarak da değerlendirip, zamanını iyi değerlendiremeyenlerin hayatı boşa yaşadığını söyleyebiliriz (Baltaş ve Baltaş, 1987). Zamanın iyi kullanılması demek; kendine, işine, ailesine, arkadaşlarına, dinlenmeye ve eğlenmeye ayırdığı vakitler arasında dengeyi sağlamak demektir (Karaküçük, 2008).

Zaman kavramının birçok farklı tanımlaması yapılmış farklı anlamlarda ifade edilmiştir. Fakat zaman muğlaktır, soyuttur ve ifade ettiği şey da kişiden kişiye farklılık gösteren bir kavramdır (Ören, 2016).

Boş zaman kavramı bireylerin çalıştıkları işten, iş toplantılarından, eğitimlerine ayırdıkları vakitten; hayatlarını devam ettirebilmeleri için gerekli olan fizyolojik ihtiyaçlarına ayırdıkları vakitten; tüm kişisel sorumluluklarından geri kalan zamandır (Munusturlar, 2016). Boş zaman en sadeleştirilmiş şekilde ifade etmek gerekirse; kişinin özgür bir şekilde istediği gibi geçirebileceği zamandır (Howe ve Carpenter ‘dan aktaran: Karaküçük ve Gürbüz, 2007).

Nasıl ki toplumlar çeşitli yönlerden değişim gösteriyorsa inşaların boş zaman konusundaki görüşleri zaman içinde değişim göstermiştir (Sağcan, 1986). 20. Yüzyıl başları

gibi yakın bir dönemde bile boş zaman çoğu insan tarafından tembellik ve savurganlık olarak kabul edilmekteydi. Günümüzde ise boş zaman artık evrensel bir insan hakkı olarak değerlendiriliyor (Abadan, 1961).

Günümüz toplumları artık çalıştıkları zamanlar kadar boş zamana da önem verip değerlendirmektedirler. Eskiden sadece eğlence aracı olarak görülen boş zaman artık değerlendirme şekline bakılarak insanların kültürel yönden zenginliğinin parçası olarak görülmektedir (Tel, 2007).

Dünyada zamanın yönetilmesi ile ilgili çok araştırma yapılmış olsa da, boş zamanın yönetimi ile ilgili yapılan çalışma ve araştırmalar azdır. Boş zamanın önemini daha da anlaşılması ile araştırmacılar boş zaman yönetimi kavramını, zamanın yönetilmesinden ayırarak farklı bir olgu olarak araştırılmasının önemine değinmişlerdir (Akgül ve Karaküçük, 2015).

Ülkemizde boş zaman yönetimi ile ilgili iki tane sorun bulunmaktadır. Bunlardan ilki boş zaman faaliyetlerin toplumun belli bir kısmı içinde yayılmış olması, ikincisi ise fazlaca boş zamana sahip olan insanların bu boş zamanlarını nasıl değerlendirdikleridir (Tör, 1966). Günümüz Türkiye'sinde insanların boş vakitlerini değerlendirme şekilleri genellikle pasif bir şekilde evde dinlenerek vakit geçirmektir (Özkul, 1997). Gelişmekte olan ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de insanların çalışma saatleri düzenlenmiştir. Fakat bu düzenlemeler yapılırken çalışma saatlerinden arta kalan boş zamanların yönetimi ile ilgili plan ve program yapılmamıştır. Bu da insanımızın boş zamanlarını rastgele geçirmesine, Geceleri saatlerce televizyon karşısısın da vakit harcamasına neden olmuştur (Tel, 2007).

Boş zamanın yönetiminin planlanması; hedeflerin tespiti, boş zamanı yönetme metodu, programlı bir şekilde süreci organize etmek, serbest zamanda olumlu bir davranış geliştirmektir (Wang ve ark., 2014). Boş zamanı etkili bir şekilde kullanarak geçiren insan bataryanın şarj edilmesine benzer. Başarılı olarak görülen bireylerin çoğunun yaşamında rekreasyonun da payı vardır. Hayatının herhangi bir bölümünü verimli geçirmeyi amaçlayan kişinin o evrenin büyük kısmını fiziksel egzersiz ile boş zaman faaliyetlerine ayırması gerekir. İnsanın erken yaşlarda sosyalleşmesi için beden eğitimi spor faaliyetlerinin çocukluk döneminde alışkanlık haline gelmesi lazımdır (Ataman Yancı, 2010).

Beden Eğitiminin her yaş grubundaki insan için ortak olumlu etkileri olsa da bazı yaş gruplarına özel farklı etkilere de sahiptir. Bunlardan birine örnek olarak lise dönemi öğrencileri verilebilir. Davranış değişikliklerinin gözlemlendiği bu dönemler de gençlerin Beden Eğitimiye yönelip bunu alışkanlık haline getirmeleri hem bu dönem de hem de ileriki

yaşlarında kendilerine çok fayda sağlayacaktır. Ayrıca okul ve dersler haricinde arta kalan boş zamanları doğru yönetebilmeleri de çok önemlidir. Yine bu konuda da boş zamanlarını verimsiz bir şekilde geçirmek yerine olumlu etkinlikler ile uğraşmaları önemlidir

Tüm bunlar göz önünde bulundurularak bu araştırmanın amacı, Konya ili merkez Selçuklu ilçesindeki 5 farklı türdeki lisede öğrenim görmekte olan öğrencilerinin Beden Eğitimi dersine yönelik tutumları ile boş zaman yönetimleri konusunda herhangi bir ilişki olup olmadığını ortaya koymaktır.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırmada ilişkisel tarama modeli ve kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu model, ana kütle içerisinde seçilecek örnek kesimin araştırmacının yargılarında belirlendiği tesadüfi olmayan örnekleme yöntemidir. Kolayda örneklemede veriler, ana kütlede en kolay, hızlı ve ekonomik şekilde toplanır (Aaker ve ark., 2007; Malhotra, 2004; Zikmund, 1997).

Katılımcılar

Nicel araştırma yönteminin kullanıldığı bu araştırmanın araştırma grubu; 2021-2022 Eğitim-Öğretim döneminde öğrenim gören, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı Konya ili merkez Selçuklu ilçesinde bulunan 5 farklı türdeki liseden 593'ü kadın, 687'si erkek toplam 1280 öğrenciden oluşmaktadır.

Araştırma Etiği

Çalışmada, bireysel hakların korunması ve insan olgusunun kullanılması gerektiğinden, çalışmanın her aşamasında bilimsel etik, ilke ve kurallarına uygun davranılmış olup, araştırma öncesi Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Etik Kurulundan 15/10/2021 tarihinde 7079 başvuru numarasıyla etik kurul onayı alınmıştır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada Güllü ve Güçlü (2009), tarafından geliştirilen Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği; Wang ve ark., (2011) tarafından ve Akgül ve Karaküçük (Akgül ve Karaküçük, 2015) tarafından Türkçeye uyarlanan Boş Zaman Yönetimi Ölçeği kullanılmıştır.

Verilerin Analizi

Verilerin değerlendirilmesinde, frekans analizi, betimsel istatistik, bağımsız

gruplarda t- testi, tek yönlü varyans analizi, ölçekler arasındaki ilişkinin tespiti için pearson korelasyon testi yapılmıştır.

Araştırmanın Etiği

Mevcut araştırma süresince “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” çerçevesinde hareket edilmiştir.

Bulgular

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Özelliklerine Göre Dağılımları

Cinsiyet	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Kadın	593	46,2	1,53	0,49
Erkek	687	53,7		
Toplam	1280	100		
Okul Türü	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Anadolu Lisesi	375	29,3	2,83	1,58
Meslek Lisesi	279	21,8		
Spor Lisesi	147	11,5		
Fen Lisesi	146	11,4		
İmam Hatip Lisesi	333	26,0		
Toplam	1280	100		
Sınıf Düzeyi	N	%	Ortalama	Standart Sapma
9. Sınıf	233	18,2	2,43	0,93
10. Sınıf	416	32,5		
11. Sınıf	467	36,5		
12. Sınıf	164	12,7		
Toplam	1280	100		
Okuldaki Başarı Durumu	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Başarısız	72	5,6	2,42	0,69
Orta Düzeyde	680	53,1		
Başarılı	444	34,7		
Çok Başarılı	84	6,6		
Toplam	1280	100		
Okulda Spor Salonu Olması	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Evet	725	56,6	1,43	0,49
Hayır	555	43,4		
Toplam	1280	100		
Ailede Sporla İlgilenen Olması	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Evet	462	36,1	1,63	0,48
Hayır	818	63,9		
Toplam	1280	100		
Ailenin Spor Yapmaya İzin Vermesi	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Evet	145	11,3	1,11	0,31
Hayır	1135	88,7		
Toplam	1280	100		

Okul Takımında Ya Da Spor Kulübünde Spor Yapma	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Evet	525	41,0		
Hayır	755	59,0	1,58	0,49
Toplam	1280	100		
Beden Eğitimi Dersi Dışında Düzenli Egzersiz Yapma	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Evet	477	37,3		
Hayır	803	62,7	1,62	0,48
Toplam	1280	100		
Günlük Boş Zaman Süresi	N	%	Ortalama	Standart Sapma
1-2 Saat	305	23,8		
3-4 Saat	517	40,4		
5-6 Saat	331	25,8	2,25	1,01
7-8 Saat	75	5,9		
9+ Saat	52	4,1		
Toplam	1280	100		
Boş Zaman Değerlendirme Etkinlikleri	N	%	Ortalama	Standart Sapma
Kitap Okumak	179	14,0		
Telefonla İlgilenmek	376	29,4		
Televizyon İzlemek	74	5,8		
Spor Yapmak	194	15,2		
Dinlenmek	169	13,2	3,67	2,05
Müzik Dinlemek	126	9,8		
Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek	127	9,9		
Diğer	35	2,7		
Toplam	1280	100		

Tablo 2. Katılımcıların Cinsiyet değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Cinsiyet	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Kadın	593	103,4	15,7	0,14	0,00
Erkek	687	110,8	16,8		

Katılımcıların cinsiyet değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$).

Tablo 3. Katılımcıların Okul Türü değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Okul Türü	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Anadolu Lisesi	375	106,0	14,87		
Meslek Lisesi	279	110,7	18,89		
Spor Lisesi	147	117,0	14,40	23,1	0,00
Fen Lisesi	146	104,7	14,09		
İmam Hatip Lisesi	333	103,2	16,78		
Toplam	1280	107,4	16,75		

Katılımcıların okul türü değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). “Spor Lisesinde” okuyan öğrencilerle (117,0) “Meslek Lisesinde” okuyan öğrenciler (110,7) arasında, “Meslek Lisesinde” okuyan öğrencilerle

“Anadolu Lisesi” (106,0), “Fen Lisesi” (104,7), “İmam Hatip Lisesi” (103,2) öğrencileri arasında anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir.

Tablo 4. Katılımcıların Sınıf Düzeyi değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Sınıf Düzeyi	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
9. Sınıf	233	111,0	14,52		
10. Sınıf	416	108,3	16,90		
11. Sınıf	467	105,2	17,55	6,73	0,00
12. Sınıf	164	107,0	16,000		
Toplam	1280	107,4	16,75		

Katılımcıların sınıf düzeyi değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). “9.sınıfta” okuyan öğrencilerle (111,0) “10.sınıfta” okuyan öğrenciler arasında (108,3), “10.sınıfta” okuyan öğrencilerle de “11.sınıf” (105,2) ve “12.sınıf” (107,0) öğrencileri arasında anlamlı farklılıklar olduğu gözlenmiştir.

Tablo 5. Katılımcıların Okuldaki Başarı Durumu değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Okuldaki Başarı Durumu	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Başarısız	72	103,0	21,97		
Orta Düzeyde	680	107,1	16,48		
Başarılı	444	108,7	15,83	2,77	0,04
Çok Başarılı	84	107,2	17,98		
Toplam	1280	107,4	16,75		

Katılımcıların okuldaki başarı durumu değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Okuldaki başarı durumu “İyi” olanlarla (108,7), “Orta Düzeyde” (107,1) ve “Çok İyi” (107,2) olanlar arasında, “Orta Düzeyde” ve “Çok İyi” olanlar da “Kötü” olanlar (103,0) arasında anlamlı farklılıklar olduğu gözlenmiştir.

Tablo 6. Katılımcıların Ailede Sporla İlgilenen Olması değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Ailede Sporla İlgilenen Olması	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Evet	462	109,5	15,47		
Hayır	818	106,3	17,33	5,64	0,01

Katılımcıların ailede spor yapan olup olmaması değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$).

Tablo 7. Katılımcıların Ailesinin Spor Yapma Konusunda İzin Vermesi değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Ailenin Spor Yapmaya İzin Vermesi	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Evet	1216	107,80	16,50		
Hayır	64	104,20	17,70	1,27	0,01

Katılımcıların kendilerine spor yapmaları konusunda ailelerinin izin verip vermemesi değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$).

Tablo 8. Katılımcıların Okul Takımında Ya Da Spor Kulübünde Spor Yapma değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Okul Takımında Ya Da Spor Kulübünde Spor Yapma	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Evet	525	111,2	16,84	1,35	0,00
Hayır	755	104,9	16,17		

Katılımcıların okul takımında ya da spor kulübünde spor yapıp yapmamaları değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$) olup farklılık “Evet” seçeneği lehinedir (111,2).

Tablo 9. Katılımcıların Beden Eğitimi Dersi Dışında Düzenli Egzersiz Yapma değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Beden Eğitimi Dersi Dışında Düzenli Egzersiz Yapma	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Evet	477	111,6	17,03	2,48	0,00
Hayır	803	105,0	16,09		

Katılımcıların beden eğitimi dersi dışında düzenli egzersiz yapması değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiş ($P<0,05$) olup farklılık “Evet” seçeneği (111,6) lehinedir.

Tablo 10. Katılımcıların Boş Zaman Değerlendirme Etkinlikleri değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği İstatistiği

Boş Zaman Değerlendirme Etkinlikleri	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Kitap Okumak	179	106,2	17,39	18,5	0,00
Telefonla İlgilenmek	376	105,9	15,79		
Televizyon İzlemek	74	105,2	17,80		
Spor Yapmak	194	118,0	12,22		
Dinlenmek	169	100,7	18,93		
Müzik Dinlemek	126	105,2	15,21		
Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek	127	110,7	14,37		
Diğer	35	102,8	17,96		
Toplam	1280	107,4	16,75		

Katılımcıların boş zamanlarını değerlendirme etkinlikleri değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($P<0,05$). Anlamlı farklılık “Spor Yapmak” seçeneğiyle (118,0), “Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek” seçeneği (110,7) arasında. “Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek” seçeneği ile “Kitap Okumak (106,2), Telefonla İlgilenmek (105,9), Televizyon İzlemek (105,2), Müzik Dinlemek (105,2)” seçenekleri arasında. “Kitap Okumak, Telefonla İlgilenmek, Televizyon İzlemek, Müzik

Dinlemek” seçenekleri ile de “Diğer (102,8) ve Dinlenmek (100,7)” seçenekleri arasındadır. Anlamlı farklılık “Spor Lisesi” seçeneği lehineyken en düşük ortalama da “Dinlenmek” seçeneğidir.

Katılımcıların günlük boş zaman süresi değişkeni ve okulda spor salonu olması değişkeni ile Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Tablo 11. Katılımcıların Cinsiyet Değişkeni İle Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Kadın	593	20,3	5,05	4,00	0,07
	Erkek	687	19,8	5,27		
Boş Zaman Tutumu	Kadın	593	11,7	2,56	15,6	6,24
	Erkek	687	11,1	2,95		
Belirlenen Programlama	Kadın	593	8,0	2,84	0,30	0,38
	Erkek	687	8,1	2,79		
Değerlendirme	Kadın	593	9,3	2,63	5,85	0,97
	Erkek	687	9,3	2,82		

Katılımcıların cinsiyet değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinin; Amaç Belirleme ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Belirlenen Programlama, Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($P>0,05$).

Tablo 14. Katılımcıların Okul Türü Değişkeni İle Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Okul Türü	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Anadolu Lisesi	375	20,0	5,46	124	0,32
	Meslek Lisesi	279	19,6	5,19		
	Spor Lisesi	147	20,2	5,15		
	Fen Lisesi	146	19,6	4,59		
	İmam Hatip Lisesi	333	20,4	5,07		
	Toplam		1280	20,0		
Boş Zaman Tutumu	Anadolu Lisesi	375	11,8	2,77	757	0,00
	Meslek Lisesi	279	10,1	2,85		
	Spor Lisesi	147	11	2,97		
	Fen Lisesi	146	12,3	2,41		
	İmam Hatip Lisesi	333	11,9	2,43		
	Toplam		1280	11,4		
Belirlenen Programlama	Anadolu Lisesi	375	7,9	2,85	71,8	0,06
	Meslek Lisesi	279	8,4	2,65		
	Spor Lisesi	147	8,1	2,93		
	Fen Lisesi	146	8,2	2,88		
	İmam Hatip Lisesi	333	7,8	2,80		
	Toplam		1280	8,0		
Değerlendirme	Anadolu Lisesi	375	8,9	2,70	4,42	0,00
	Meslek Lisesi	279	9,6	2,79		
	Spor Lisesi	147	9,7	2,95		
	Fen Lisesi	146	9,1	2,41		
	İmam Hatip Lisesi	333	9,4	2,68		
	Toplam		1280	9,3		

Katılımcıların okul türü değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinin; Amaç Belirleme

Ve Yöntem ile Belirlenen Programlama alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Boş Zaman Tutumu ile Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Boş Zaman Tutumu alt boyutunda “Anadolu Lisesi, Fen Lisesi, İmam Hatip Lisesi” ile “Spor Lisesi” arasında, “Spor Lisesi” ile de “Meslek Lisesi” arasında anlamlı farklılık vardır. Değerlendirme alt boyutunda “Spor Lisesi ve Meslek Lisesi” ile “Fen Lisesi ve İmam Hatip Lisesi” arasında, “Fen Lisesi ve İmam Hatip Lisesi” ile de “Anadolu Lisesi” arasında anlamlı farklılık vardır. Bu sonuçlara göre Boş Zaman Tutumu alt boyutundaki anlamlı farkın “Anadolu Lisesi, Fen Lisesi ve İmam Hatip Lisesi” lehineyken en düşük ortalamanın “Meslek Lisesi” seçeneği, Değerlendirme alt boyutundaki anlamlı farkın “Meslek Lisesi ve “Spor Lisesi” lehineyken en düşük ortalamanın “Anadolu Lisesi” seçeneği olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 15. Katılımcıların Sınıf Düzeyi Değişkeni İle Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Sınıf Düzeyi	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	9. Sınıf	233	20,3	4,75	2,77	0,06
	10. Sınıf	416	19,4	5,33		
	11. Sınıf	467	20,4	5,05		
	12. Sınıf	164	19,8	5,61		
	Toplam	1280	20,0	5,17		
Boş Zaman Tutumu	9. Sınıf	233	11,5	2,38	4,78	0,00
	10. Sınıf	416	11,0	3,01		
	11. Sınıf	467	11,5	2,75		
	12. Sınıf	164	11,9	2,83		
	Toplam	1280	11,4	2,80		
Belirlenen Programlama	9. Sınıf	233	7,8	2,79	1,01	0,38
	10. Sınıf	416	8,1	2,70		
	11. Sınıf	467	8,1	2,86		
	12. Sınıf	164	7,9	2,98		
	Toplam	1280	8,0	2,81		
Değerlendirme	9. Sınıf	233	9,5	2,58	1,83	0,13
	10. Sınıf	416	9,1	2,65		
	11. Sınıf	467	9,4	2,82		
	12. Sınıf	164	9,1	2,84		
	Toplam	1280	9,3	2,73		

Katılımcıların sınıf düzeyi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinin; Amaç Belirleme Ve Yöntem, Belirlenen Programlama ve Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Boş Zaman Tutumu alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Boş Zaman Tutumu alt boyutunda “12. Sınıf” ile “9. Sınıf ve 11. Sınıf” arasında, “9 ve 11. Sınıf” ile de “10. Sınıf” arasında anlamlı farklılık vardır. Bu sonuçlara göre Boş Zaman Tutumu alt boyutundaki anlamlı farkın “12. Sınıf” lehineyken en düşük ortalamanın “10. Sınıf” seçeneği olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 16. Katılımcıların Okuldaki Başarı Durumu değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Okuldaki Başarı Durumu	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Başarısız	72	19,3	6,17	12,0	0,00
	Orta Düzeyde	680	19,3	4,84		
	Başarılı	444	20,9	5,22		
	Çok Başarılı	84	21,6	5,62		
	Toplam	1280	20,0	5,17		
Boş Zaman Tutumu	Başarısız	72	10,7	3,43	3,87	0,00
	Orta Düzeyde	680	11,3	2,76		
	Başarılı	444	11,7	2,71		
	Çok Başarılı	84	11,9	2,79		
	Toplam	1280	11,4	2,80		
Belirlenen Programlama	Başarısız	72	8,3	3,07	1,75	0,15
	Orta Düzeyde	680	8,2	2,73		
	Başarılı	444	7,9	2,81		
	Çok Başarılı	84	7,7	3,23		
	Toplam	1280	8,0	2,81		
Değerlendirme	Başarısız	72	8,9	3,23	2,99	0,03
	Orta Düzeyde	680	9,1	2,57		
	Başarılı	444	9,6	2,79		
	Çok Başarılı	84	9,3	3,06		
	Toplam	1280	9,3	2,73		

Katılımcıların okuldaki başarı durumu değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği belirlenen programlama alt boyutu arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Amaç Belirleme Ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Amaç Belirleme Ve Yöntem alt boyutunda “Çok İyi ve İyi” seçeneği ile “Orta Düzeyde ve Kötü” seçeneği arasında anlamlı fark vardır. Boş Zaman Tutumu alt boyutunda “Çok İyi ve İyi” seçeneği ile “Orta Düzeyde” seçeneği arasında, “Orta Düzeyde” seçeneği ile de “Kötü” seçeneği arasında anlamlı fark vardır. Değerlendirme alt boyutunda “Çok İyi ve İyi” seçeneği ile “Orta Düzeyde ve Kötü” seçeneği arasında anlamlı farklılık vardır.

Tablo 17. Katılımcıların Okulda Spor Salonu Olması değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Okulda Spor Salonu Olması	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Evet	725	19,8	5,32	4,33	0,08
	Hayır	555	20,3	4,96		
Boş Zaman Tutumu	Evet	725	11,1	2,93	14,8	0,00
	Hayır	555	11,7	2,58		
Belirlenen Programlama	Evet	725	8,1	2,78	0,66	0,21
	Hayır	555	7,9	2,86		
Değerlendirme	Evet	725	9,2	2,73	0,06	0,04
	Hayır	555	9,5	2,72		

Katılımcıların okulda spor salonu olması değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği amaç belirleme ve yöntem ile belirlenen programlama alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Boş Zaman Tutumu, Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı

bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Boş Zaman Tutumu alt boyutunda “Hayır” (11,7) seçeneği lehine, Değerlendirme alt boyutunda “Hayır” (9,5) seçeneği lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 18. Katılımcıların Ailede Sporla İlgilenen Olması değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Ailede Sporla İlgilenen Olması	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Evet	462	20,4	5,03	1,29	0,02
	Hayır	818	19,8	5,24		
Boş Zaman Tutumu	Evet	462	11,6	2,82	0,43	0,02
	Hayır	818	11,3	2,78		
Belirlenen Programlama	Evet	462	7,9	2,82	0,08	0,10
	Hayır	818	8,1	2,81		
Değerlendirme	Evet	462	9,5	2,77	1,27	0,03
	Hayır	818	9,2	2,70		

Katılımcıların ailede sporla ilgilenen olması değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği belirlenen programlama alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Amaç Belirleme Ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Ortalamalar incelendiğinde Amaç Belirleme Ve Yöntem alt boyutunda “Evet” (20,4) seçeneği lehine, Boş Zaman Tutumu alt boyutunda “Evet” (11,6) seçeneği lehine, Değerlendirme alt boyutunda “Evet” (9,5) seçeneği lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 19. Katılımcıların Ailenin Spor Yapmaya İzin Vermesi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Ailenin Spor Yapmaya İzin Vermesi	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Evet	1135	20,0	5,07	3,61	0,32
	Hayır	145	19,6	5,95		
Boş Zaman Tutumu	Evet	1135	11,4	2,80	0,07	0,50
	Hayır	145	11,3	2,74		
Belirlenen Programlama	Evet	1135	8,0	2,81	0,04	0,02
	Hayır	145	8,5	2,81		
Değerlendirme	Evet	1135	9,3	2,73	0,00	0,41
	Hayır	145	9,1	2,75		

Katılımcıların ailesinin spor yapmasına izin vermesi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği Amaç Belirleme ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Belirlenen Programlama alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Belirlenen Programlama alt boyunda “Hayır” (8,5) seçeneği lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 20. Katılımcıların Okul Takımında Ya Da Spor Kulübünde Spor Yapma değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Okul Takımında Ya Da Spor Kulübünde Spor Yapma	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Evet	525	20,3	5,21	0,48	0,06
	Hayır	755	19,8	5,14		
Boş Zaman Tutumu	Evet	525	11,4	3,00	11,8	0,94
	Hayır	755	11,4	2,65		
Belirlenen Programlama	Evet	525	7,9	2,90	4,19	0,25
	Hayır	755	8,1	2,75		
Değerlendirme	Evet	525	9,6	2,77	2,91	0,00
	Hayır	755	9,1	2,69		

Katılımcıların okul takımında ya da spor kulübünde spor yapma değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği Amaç Belirleme Ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Belirlenen Programlama alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Değerlendirme alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Değerlendirme alt boyunda “Evet” (9,6) seçeneği lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 21. Katılımcıların Beden Eğitimi Dersi Dışında Düzenli Egzersiz Yapma değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Beden Eğitimi Dersi Dışında Düzenli Egzersiz Yapma	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Evet	477	20,9	5,24	1,13	0,00
	Hayır	803	19,5	5,06		
Boş Zaman Tutumu	Evet	477	11,4	2,82	0,04	0,84
	Hayır	803	11,4	2,78		
Belirlenen Programlama	Evet	477	7,8	2,79	0,55	0,05
	Hayır	803	8,1	2,82		
Değerlendirme	Evet	477	9,8	2,80	5,23	0,00
	Hayır	803	9,0	2,65		

Katılımcıların beden eğitimi dersi dışında düzenli egzersiz yapma değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği Boş Zaman Tutumu alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Amaç Belirleme Ve Yöntem, Belirlenen Programlama, Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Ortalamalar incelendiğinde Amaç Belirleme Ve Yöntem alt boyunda “Evet” (20,9) seçeneği lehine, Belirlenen Programlama alt boyutunda “Hayır” (8,1) seçeneği lehine, Değerlendirme alt boyutunda “Evet” (9,8) seçeneği lehine anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 22. Katılımcıların Günlük Boş Zaman Süresi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Günlük Boş Zaman Süresi	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	1-2 Saat	305	21,1	5,16	5,00	0,00
	3-4 Saat	517	19,8	5,01		
	5-6 Saat	331	19,5	5,11		
	7-8 Saat	75	19,9	5,85		
	9+ Saat	52	18,7	5,45		
	Toplam	1280	20,0	5,17		

Boş Zaman Tutumu	1-2 Saat	305	11,3	2,87	0,50	0,73
	3-4 Saat	517	11,4	2,70		
	5-6 Saat	331	11,5	2,89		
	7-8 Saat	75	11,2	2,84		
	9+ Saat	52	11,7	2,68		
	Toplam	1280	11,4	2,80		
Belirlenen Programlama	1-2 Saat	305	7,5	2,95	3,89	0,00
	3-4 Saat	517	8,0	2,77		
	5-6 Saat	331	8,3	2,73		
	7-8 Saat	75	8,1	2,69		
	9+ Saat	52	8,6	2,75		
	Toplam	1280	8,0	2,81		
Değerlendirme	1-2 Saat	305	9,5	2,94	1,58	0,17
	3-4 Saat	517	9,4	2,57		
	5-6 Saat	331	9,1	2,72		
	7-8 Saat	75	9,1	2,93		
	9+ Saat	52	8,7	2,74		
	Toplam	1280	9,3	2,73		

Katılımcıların günlük boş zaman süresi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği Boş Zaman Tutumu ve Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($P>0,05$), Amaç Belirleme Ve Yöntem ile Belirlenen Programlama alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P<0,05$). Amaç Belirleme Ve Yöntem alt boyutunda “1-2” (21,1) seçeneği ile “3-4 (19,8), 5-6 (19,5), 7-8 (19,9)” seçenekleri arasında, “3-4, 5-6, 7-8” seçenekleri ile de “9+” (18,7) seçeneği arasında anlamlı fark vardır. Belirlenen Programlama alt boyutunda “9+” (8,6) seçeneği ile “3-4 (8,0), 5-6 (8,3), 7-8 (8,1)” seçenekleri arasında, “3-4, 5-6, 7-8” seçenekleri ile de “1-2” (7,5) seçeneği arasında anlamlı farklılık vardır. Bu sonuçlara göre Amaç Belirleme Ve Yöntem alt boyutundaki anlamlı farklılığın “1-2” lehineyken en düşük ortalamanın “+9 Saat” seçeneği olduğu, Belirlenen Programlama alt boyutundaki anlamlı farklılığın da “9+” lehineyken en düşük ortalamanın “1-2 Saat” seçeneği olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 23. Katılımcıların Boş Zaman Değerlendirme Etkinlikleri değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği İstatistiği

BZYÖ Alt Boyutlar	Boş Zaman Değerlendirme Etkinlikleri	N	Ortalama	Standart Sapma	F	P
Amaç Belirleme Ve Yöntem	Kitap Okumak	179	21,7	4,89	11,3	0,00
	Telefonla İlgilenmek	376	18,8	5,38		
	Televizyon İzlemek	74	19,2	4,69		
	Spor Yapmak	194	21,9	4,57		
	Dinlenmek	169	19,4	5,39		
	Müzik Dinlemek	126	19,1	4,71		
	Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek	127	20,6	4,84		
	Diğer	35	20,0	5,11		
	Toplam	1280	20,0	5,17		
Boş Zaman Tutumu	Kitap Okumak	179	11,6	2,78	1,33	0,23
	Telefonla İlgilenmek	376	11,1	2,85		
	Televizyon İzlemek	74	11,1	2,64		
	Spor Yapmak	194	11,7	2,72		
	Dinlenmek	169	11,4	3,15		

	Müzik Dinlemek	126	11,7	2,67		
	Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek	127	11,3	2,48		
	Diğer	35	11,8	2,66		
	Toplam	1280	11,4	2,80		
Belirlenen Programlama	Kitap Okumak	179	7,6	3,05		
	Telefonla İlgilenmek	376	8,5	2,82		
	Televizyon İzlemek	74	8,2	2,50		
	Spor Yapmak	194	7,8	2,72		
	Dinlenmek	169	7,7	2,82	2,83	0,00
	Müzik Dinlemek	126	8,2	2,69		
	Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek	127	7,7	2,83		
	Diğer	35	8,2	2,36		
	Toplam	1280	8,0	2,81		
	Değerlendirme	Kitap Okumak	179	9,7	2,74	
Telefonla İlgilenmek		376	8,96	2,60		
Televizyon İzlemek		74	8,6	2,49		
Spor Yapmak		194	10,3	2,69		
Dinlenmek		169	8,8	2,92	7,20	0,00
Müzik Dinlemek		126	9,26	2,65		
Arkadaşlar İle Vakit Geçirmek		127	9,6	2,68		
Diğer		35	9,28	2,61		
Toplam		1280	9,3	2,73		

Katılımcıların Boş Zaman Etkinlikleri değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği Boş Zaman Tutumu alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmezken ($p>0,05$), Amaç Belirleme ve Yöntem, Belirlenen Programlama, Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Amaç Belirleme ve Yöntem alt boyutunda “Spor Yapmak (21,9) ve Kitap Okumak (21,7)” seçenekleri ile “Arkadaşlar ile Vakit Geçirmek (20,6) ve Diğer (20,0)” seçenekleri arasında, “Arkadaşlar ile Vakit Geçirmek ve Diğer” seçenekleri ile de “Dinlenmek (19,4), Televizyon İzlemek (19,2), Müzik Dinlemek (19,1), Telefonla İlgilenmek (18,8)” seçenekleri arasında anlamlı farklılık vardır. Belirlenen Programlama alt boyutunda “Telefonla İlgilenmek (8,5), Televizyon İzlemek (8,2), Müzik Dinlemek (8,2), Dinlenmek (7,78)” seçenekleri ile “Diğer (8,22) ve Arkadaşlar ile Vakit Geçirmek (7,7)” seçenekleri arasında, “Diğer ve Arkadaşlar ile Vakit Geçirmek” seçenekleri ile “Spor Yapmak (7,8) ve Kitap Okumak (7,6)” seçenekleri arasında anlamlı farklılık vardır. Değerlendirme alt boyutunda “Spor Yapmak (10,3) ve Kitap Okumak (9,7)” seçenekleri ile “Arkadaşlar ile Vakit Geçirmek (9,6) ve Diğer (9,28)” seçenekleri arasında, “Arkadaşlar ile Vakit Geçirmek ve Diğer seçenekleri” ile de “Müzik Dinlemek (9,26), Telefonla İlgilenmek (8,96), Dinlenmek (8,8), Televizyon İzlemek (8,6)” seçenekleri arasında anlamlı farklılık vardır. Bu sonuçlara göre Amaç Belirleme ve Yöntem alt boyutundaki anlamlı farklılık “Spor Yapmak ve Kitap Okumak” seçenekleri lehineyken en düşük ortalamanın “Telefonla İlgilenmek” olduğu, Belirlenen Programlama alt boyutundaki anlamlı farklılık “Telefonla İlgilenmek, Televizyon İzlemek, Müzik Dinlemek, Dinlenmek” lehineyken en düşük ortalamanın “Kitap Okumak”

olduğu, Değerlendirme alt boyutunda anlamlı farklılık “Spor Yapmak ve Kitap Okumak” seçenekleri lehineyken en düşük ortalamanın “Televizyon İzlemek” olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 24. Beden Eğitimi Tutum Ölçeği ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği Puanları Arasındaki Korelasyon Değerleri

		BEDÖ TOPLAM PUAN	BZYÖ TOPLAM PUAN
BEDÖ TOPLAM PUAN	Pearson Korelasyonu	1	,399**
	Sig. (2-tailed)		,000
	N	1280	1280
BZYÖ TOPLAM PUAN	Pearson Korelasyonu	,399**	1
	Sig. (2-tailed)	,000	
	N	1280	1280

Katılımcıların ölçeklere vermiş oldukları cevapların incelenmesi sonucu “Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği” ile “Boş Zaman Yönetimi Ölçeği” arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir (,399**).

Tartışma ve Sonuç, Öneriler

Çalışmada yer alan katılımcıların cinsiyet değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık erkeklerin lehinedir. Bu sonuçlara göre erkeklerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının kadınlardan daha olumlu olduğu söylenebilir. Kangalgil ve arkadaşları (2004), Sarıdede Kaya (2018), Şengül (2016), Özyalvaç (2010), Yağcı (2012), Yıldız (2013), Güllü (2007), Kamtsios (2010), gibi daha birçok kaynakta erkek öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının kız öğrencilere göre daha olumlu olduğu görülmüştür. Akdoğan (2016), King (1994), Koçak ve Hürmeriç (2006), Hatten (2004), Holoğlu (2006), Alparslan (2008), kız öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu sonucuna ulaşmıştır. Öncü ve Güven, (2011), Göksel ve Caz (2016), Güllü ve arkadaşları (2016), Yazıcı ve arkadaşları (2016), Kılıç ve Çimen (2018) ise araştırmalarında cinsiyet değişkeni ile anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Bu sonucun sebebi ise erkeklerin toplumumuzda çocukluktan itibaren daha özgür yetişmesi sonucu daha çok sosyalleşip, fiziksel açıdan kendini geliştirebileceği ortamlara ulaşımının kızlara göre daha kolay olması gibi sebepler ile beden eğitimi gibi fiziksel aktivite gerektiren bir derste kız öğrenciler daha çekingem ve geri planda kalırken erkek öğrencilerin bu derse karşı olumlu tutum geliştirmeleri daha sık rastlanan bir durum olarak görülmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin okul türü değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre spor lisesindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının diğer liselerdeki öğrencilerin tutumlarından daha olumlu olduğu söylenebilir. Cimilli (2017), Dalgın (2019),

Koca ve Aşçı (2006), Güllü (2007), Yağcı (2012), Özyalvaç (2010), da bu sonucu destekler nitelikte bulgulara rastlarken Akdoğan (2016), bu konuda herhangi bir anlamlı farklılık tespit edememiştir. Beden eğitimi dersine yönelik olumlu tutumu yüksek olan öğrencilerin beden eğitimi dersine yatkınlıkları ve ilgilerinin de yüksek olması beklenir. Bu sebeple de ilgi ve yeteneklerinden dolayı spor lisesini tercih etmesi nedeniyle spor lisesindeki öğrencilerin tutumlarının en yüksek çıkması da doğal bir sonuç olarak yorumlanabilir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin sınıf düzeyi değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık 9. sınıf öğrencileri lehineyken en düşük ortalama da 11. sınıf seçeneğidir. Bu sonuçlara göre 9.sınıfta okuyan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının diğer sınıf düzeyindeki öğrencilerin tutumlarından daha olumlu olduğu söylenebilir. Parlar (2019), Akbulut (2017), Çivril Kara (2018), Hilland ve arkadaşları (2018), Hilland ve arkadaşları (2009), Sarıdede Kaya (2018), Krouscas (1999), Şengül (2016), Alparslan (2008), Koca ve Aşçı (2006), Hünük (2006), Özyalvaç (2010), Güllü (2007) araştırmalarında bu çalışmanın sonuçlarına paralel nitelikte sonuçlar elde etmiştir. Öte yandan Gürbüz ve Özkan (2012), Kangalgil ve arkadaşları (2006), Gürbüz (2011), King (1994), Yağcı (2012), Göksel ve Caz (2016), Yazıcı ve arkadaşları (2016). Başer (2009), Çetin (2007), Diaz (2015), Girgin Holoğlu (2006), Kır (2012), King (1994), Keskin (2015), Özmutlu ve arkadaşları (2013) araştırmalarına sınıf değişkeni ile beden eğitimi dersine yönelik tutum puanları arasında anlamlı ilişki bulamamıştır. Zengin (2013) ve Yıldırım (2006) ise araştırmalarında sınıf seviyesi büyüdükçe öğrencilerin beden eğitimi dersi tutumlarının daha olumlu olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Gerek bu araştırmada gerekse diğer birçok araştırmada öğrencilerin eğitim kademelerinde sınıf düzeyleri ilerledikçe beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının azaldığı görülmüştür. Öğrencilerin okulda sınıf düzeyleri ilerledikçe bir üst kademeye hazırlık çalışmalarının başlaması, akademik olarak diğer derslere daha çok önem verilmeye başlanması, ailelerin çocuklarının sınavlara daha iyi hazırlanabilmesi için sportif etkinlikler yerine dersane ve özel ders gibi faaliyetlere yönlendirmeleri, bir üst kademeye geçiş sınavlarında beden eğitimi dersinin yer almaması gibi sebepler bu durumun sebebi olarak gösterilebilir.

Çalışmaya katılan öğrencilerin okuldaki başarı durumu değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre okuldaki başarı durumu iyi olanların beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları diğerlerinden daha olumludur denilebilir. Öte yandan Kılıç (2019), çalışmasında anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Anlamlı farkın ise okuldaki başarı durumu İyi olan

öğrencilerin lehine olduğu görülmüştür. Okullarında başarılı olan öğrencilerin özgüvenli olması, bilinçli olması gibi özelliklerinden dolayı beden eğitime yönelik tutumlarının daha olumlu olabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların ailede spor ile ilgilenen olup olmaması değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Literatür çalışmaları incelendiğinde Sarıdede Kaya (2018), Akbulut (2017), Çivril Kara (2018), Küçük Kılıç (2017), Şengül (2016), Eraslan (2015), Çelik ve Pulur (2011), Koca ve Aşçı (2006), Alenezi (2005) çalışmalarında ailesinde sporla ilgilenen (izleyici, sporcu, antrenör, hakem vb.) birey veya bireylerin bulunduğu öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının ailesinde sporla ilgilenen olmayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülmüştür ki bu durum da bu çalışmanın sonucu desteklemektedir. Öte yandan öğrencilerin beden eğitime yönelik tutumlarının ailede sporla ilgilenen birey bulunma durumundan etkilenmediğini belirten araştırmalar da vardır (Akbulut, 2017; Küçük Kılıç, 2017). Bu sonuçlarda ailesinde spora ilgi duyan, ailesinde sporun herhangi bir yerinde yer almış olan bireylerin bulunduğu öğrencilerin okul dışında ev ortamında ailelerindeki bireylerden etkilenip onları rol model olarak spora ve beden eğitime ilgi duymaya başlayabileceği ve bu durumun beden eğitimi dersine ilişkin olumlu tutum geliştirmelerine sebep olabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların kendilerine spor yapmaları konusunda ailelerinin izin verip vermemesi değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Alanda yapılmış olan çalışmalar incelendiğinde bizim ulaştığımız sonucu destekler nitelikte bulgular olduğu görülmüştür (Aras, 2019; Özkan, 2011; Pehlivan, 2009). Toplum içerisinde bireylerin spor ile tanışmalarını sağlayan ilk yapı ailedir. Aile çocuğun sosyalleşmesi ve spor ile tanışmasını etkilemekte ve çocuğun beden eğitimi ve spor aktivitelerine katılıp katılmayacağını, katılıyorsa ne derece ve ne şekilde katılacağını etkilemektedir (Larson, 1970). Bu sonuca göre çocuk üzerinde ailenin etkisinin oldukça önemli olduğu görülmüştür.

Çalışmada katılımcıların okul takımında ya da spor kulübünde spor yapıp yapmamaları değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Anlamlı farklılık evet seçeneği lehinedir. Bu sonuçlara göre okul takımında ya da spor kulübünde spor yapan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik olumlu tutumları diğer öğrencilere göre daha fazladır. Güllü (2007); Alparslan (2008); Özyalvaç (2010); Yanık ve Çamlıyer (2015); Şengül (2016); Güllü ve arkadaşları (2009); Kangalgil ve arkadaşları (2006); Kılıç (2015); Tomik (2008); Akbulut (2017); Çivril Kara (2018); Küçük Kılıç (2017); Parlar (2019); Aras (2019) tarafından yapılan araştırmaların

sonuçları bu sonucu destekler niteliktedir. Öte yandan (Karadağ, 2012; Cimilli, 2017; Akbulut, 2017) tarafından yapılan çalışmalarda anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Beden eğitimi dersine yönelik öğrenci tutumları konusunda herhangi bir spor kulübünde spor yapmış olan veya okul takımlarında yer alan öğrencilerin doğal olarak spora ilgilerinin yüksek olması, spor konusunda yetenekli olmaları, spor ve beden eğitiminden hoşlanmaları beklenir. Buradan hareketle de spor kulübü ya da okul takımında spor yapan öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının diğer öğrencilerden yüksek olmasının sebebi olarak biraz önce sayılan etkenler sebep olarak gösterilebilir.

Katılımcıların beden eğitimi dersi dışında düzenli egzersiz yapması değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu konuda yapılan diğer araştırmalar incelendiğinde bu sonucu destekler nitelikte araştırmalara rastlanmıştır (Hünük, 2006; İmamoğlu, 2011; Cimilli, 2017; Zengin, 2013; Doğan, 2011; Dalgın, 2019; Akdoğan, 2016; Alparslan, 2008). Günlük hayatında sporu bir rutin haline getirmiş olan, düzenli olarak egzersiz yapan, spor salonuna giden öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı olan ilgileri, yetenekleri, derse katılım konusundaki isteklerinin de artacağı ve beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının olumlu olacağı düşünülmektedir.

Katılımcıların boş zamanlarını değerlendirme etkinlikleri değişkeni ile “Beden Eğitimi ve Spor Dersi Tutum Ölçeği” arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçlara göre boş zamanlarında genellikle spor yapan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik olumlu tutumları diğer öğrencilere göre daha fazladır. Özyalvaç (2010), Kangalgil ve arkadaşları (2004), Güllü (2007), Cox ve arkadaşları (2008), Biçer (2021) ve Kaya (2020) da yapmış oldukları çalışmalarda benzer sonuçlara ulaşmıştır. Boş zamanlarında genellikle spor yapan öğrenciler spor yapmaktan keyif aldıkları için bunu gerçekleştirirler. Bu öğrenciler doğal olarak beden eğitimi derslerine de diğer öğrencilere kıyasla daha aktif bir şekilde katıldıkları ve beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının diğer öğrencilerden daha olumlu olduğu düşünülmektedir.

Araştırmada katılımcıların cinsiyet değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeğinin; Amaç Belirleme ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Belirlenen Programlama, Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Çuhadar ve arkadaşları (2019), Çakır (2017), Yaşartürk ve arkadaşları (2017), Eranıl ve Özcan (2019), Bakay (2018), cinsiyet değişkeni ile boş zaman yönetimi arasında anlamlı farklar olmadığı sonucuna ulaşmışlardır ve bu sonuç bizim çalışmamızı destekler niteliktedir. Öte yandan Küçükeşmen ve arkadaşları (2020), Wang ve arkadaşları (2012), Serdar ve arkadaşları (2017), Işıkgöz ve arkadaşları (2021), Ayyıldız Durhan ve arkadaşları (2017), Arı (2017), Yıldırım (2021), Fişekçioğlu ve

Özsarı (2017), Duran ve arkadaşları (2020), Covic ve arkadaşları (2003), Macan (1990), Misra ve McKean (2000) ve Trueman ve Hartley (1996) araştırmalarında cinsiyet değişkeni ile ilgili anlamlı farklar olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Boş zaman kavramının geçmişe kıyasla günümüzde öneminin artmaya başladığı bilinmektedir. Bu değişim ile birlikte insanlar boş zamanlarını daha etkili ve verimli bir biçimde kullanmaya başlamaktadır. Ortaya konan bu çalışma ve literatür incelemesi sırasında karşılaşılan sonuçlar göz önüne alındığında da bu değişim ve gelişimin kadın ve erkekler üzerinde benzer etkilere sahip olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Yani boş zaman yönetimi konusunda kadın ve erkekler arasında istatistiksel açıdan herhangi anlamlı bir fark yoktur.

Katılımcıların okul türü değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi leği; Amaç Belirleme ve Yöntem ile Belirlenen Programlama alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken, Boş Zaman Tutumu ile Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Işıkgöz ve arkadaşları (2021) ve Din ve arkadaşları (2019) da bize benzer sonuçlara ulaşmıştır. Öte yandan Yetiş (2008), Bakay (2018), Aydın (2020) ise araştırmalarında farklı liselerdeki öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarını daha olumlu olarak tespit etmiştir.

Katılımcıların sınıf düzeyi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi leği; Boş Zaman Tutumu alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Yaşartürk ve arkadaşları (2018) ve Arı (2017) bizim çalışmamız ile benzer sonuçlara ulaşmıştır. Öte yandan Küçükeşmen ve arkadaşları, (2020), Akyürek ve arkadaşları (2018), Yetiş (2008), Arat ve alımlı (2017), Kaas ve Artıma (2017) araştırmasına katılan öğrencilerin sınıf düzeyleri ile ilgili istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna ulaşmıştır. Ortaya koyulan araştırmada 12. sınıf ğrencilerinin boş zaman tutumu puanlarının diğer sınıf düzeylerinde öğrenim görmekte olan öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek olduğunun tespit edilmesinin sebepleri arasında 12. Sınıfta niversite sınavına hazırlık ve derslerdeki yoğunluk gibi sebepler dolayısıyla boş zamanların değerini daha iyi kavrayıp boş zamanlara ait tutumlarında olumlu yönde bir değişim olabileceği düşünülmektedir.

Katılımcıların okuldaki başarı durumu değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi leği; Amaç Belirleme ve Yöntem, Boş Zaman Tutumu, Değerlendirme alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Literatürde bu sonuca paralel nitelikte sonuçlar elde eden araştırmalar karşımıza çıkmıştır (uhadar ve ark., 2019; Eranıl ve zcan, 2018; Küçükeşmen ve ark., 2020). Zaman yönetimi becerilerine sahip öğrenciler plan yapabilir, dev ve etkinliklere öncelik verir. Bunun sonucunda da öğrenciler daha planlı olur, işleri ertelemekten kaçınır ve akademik başarıya önem verir (Cyril, 2014). Sonuçlar ve literatürdeki diğer

araştırmalar göstermektedir ki derslerinde başarılı olan öğrencilerin boş zamanlarını yönetme becerileri de yüksektir. Bunun sebebi derslerinde başarılı olabilmek için düzenli olmak gerektiği ve düzenli olarak zamanını planlayan öğrencilerin de boş zamanlarını da bu plan ve program çerçevesinde aktif ve faydalı bir biçimde değerlendirdikleri düşünülmektedir.

Katılımcıların günlük boş zaman süresi değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği; Boş Zaman Tutumu ve Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmezken, Amaç Belirleme ve Yöntem ile Belirlenen Programlama alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Arı (2017) yapmış olduğu çalışmada benzer sonuçlar elde ederken, Çakır (2017), Kırkpınar (2004) daha farklı sonuçlar elde etmişlerdir. Günlük yaşantısında boş zamanı az olan öğrencilerin bu kısıtlı zamanı daha verimli kullanabilme adına amaçlarını belirleme konusunda diğer öğrencilerden daha iyi olduğu, günlük yaşamda boş zamanı çok olan öğrencilerin de geniş bir zamanları olduğu için herhangi bir sıkışıklık yaşamadan boş zamanlarını programlama konusunda diğer öğrencilerden daha iyi oldukları düşünülebilir.

Katılımcıların Boş Zaman Etkinlikleri değişkeni ile Boş Zaman Yönetimi Ölçeği; Boş Zaman Tutumu alt boyutunda anlamlı bir farklılık tespit edilmezken, Amaç Belirleme ve Yöntem, Belirlenen Programlama, Değerlendirme alt boyutlarında anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Yaşartürk ve arkadaşları, (2018), Arı (2017) bu sonuçlara yakın sonuçlara ulaşmış; öte yandan Kırkpınar (2004), Balcı (2003) araştırmalarında daha farklı sonuçlar elde etmişlerdir.

Çalışmaya katılan öğrencilerin boş zamanlarında yaptıkları etkinliklere göre boş zaman yönetimi puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir düzeyde farklılaştığı ve spor yapan öğrencilerin hayatlarını düzene sokup daha disiplinli davranmayı öğrenerek boş zaman yönetimi yeteneklerini de geliştirdikleri ve boş zamanlarına yönelik daha olumlu tutumlar geliştirdikleri görölmektedir. Günümüzde tüm insanlar için okullarından veya işlerinden arta kalan boş vakitlerini verimli bir şekilde geçirmeleri oldukça önemlidir. Öğrencilerin de okullarında geçirdikleri zamanlar dışındaki boş zamanlarını daha iyi yönetebilmeleri için spor yapmaya teşvik edilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Etik değerlendirme kurulu: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sosyal ve Beşeri Etik Kurulu

Etik değerlendirme belgesinin tarihi: 15/10/2021

Etik değerlendirme belgesinin sayı numarası: 7079

Araştırmacıların Katkı Oranları Beyanı

Araştırmanın tüm aşamalarında yazarlar eşit katkıda bulunmuştur.

Çatışma Beyanı

Yazarların araştırma ile ilgili bir çatışma beyanı bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Aaker, D.A., Kumar, V. ve Day, G.S., (2007). *Marketing research*, 9. Edition, John Wiley & Sons, Danvers.
- Abadan, N. (1961). Üniversite öğrencilerinin serbest zaman faaliyetleri. *Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları*.
- Akdoğan, B. (2016). *Lise öğrencilerinin ve ebeveynlerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları*. [Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi].
- Akbulut, V. (2017). *Öğretmen liderlik stiline göre ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi yatınlıklarının incelenmesi*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi].
- Akgül, B. M. ve Karaküçük, S. (2015). Boş zaman yönetimi ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *International Journal of Human Sciences*, 12(2), 1867-1880.
- Akyürek, G., Kars, S. ve Bumin, G. (2018). Üniversite öğrencilerinin serbest zaman ile ilişkili tutum, yönetim ve memnuniyetlerinin incelenmesi. *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 1-12.
- Alenezi, M. A. (2005). *Attitude of secondary students toward physical education classes in kuweit*. [Ph. D. Thesis, Pennsylvania State University].
- Alparslan, S. (2008). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi öğretmenlerinin sergilediği öğretim davranışlarına ilişkin algıları ve öğrencilerin bu derse karşı geliştirdikleri tutumları*. [Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi].
- Andrew, E. ve Sadwick, P. (2007). *Kültürel kuramda anahtar kavramlar*. Açılım Kitabevi.
- Aras, L. (2019). *Farklı türdeki ortaöğretim kurumlarında okuyan öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesi (Van ili örneği)*. [Yüksek Lisans Tezi, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi].
- Aracı, H. (2006). *Öğretmenler ve öğrenciler için okullarda beden eğitimi*. Nobel Yayın Dağıtım.
- Arat, T. ve Çalımlı, Y. (2017). Üniversite öğrencilerinin boş zamanlarını değerlendirme tercihleri: Selçuk üniversitesi turizm fakültesi örneği. *Çatalhöyük Uluslararası Turizm ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (2), 77-98.
- Arı, Ç. (2017). *Pedagojik formasyonda kayıtlı öğretmen adaylarının boş zaman yönetimleri ve yaşam kaliteleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. [Doktora Tezi, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi].
- Ataman Yancı, H. B. (2010). *Öğretilebilir zihinsel engeli olan çocukların ruhsal ve sosyal yönden uyumunda sportif rekreasyonun önemi*. [Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi].
- Aydın, H. (2020). *Spor yapan ve yapmayan lise öğrencilerinin temel psikolojik ihtiyaçları ile boş zaman sıkılma algılarının karşılaştırılması*. [Yüksek Lisans Tezi, Kafkas Üniversitesi].
- Ayyıldız Durhan, T., Akgül, B. M. ve Karaküçük, S. (2017). Rekreatif amaçlı yüzme sporuyla uğraşan bireylerin boş zaman yönetimleri üzerine bir değerlendirme. *Atatürk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 19(4), 816.
- Bakay, M. (2018). *Ortaöğretim öğrencilerinin boş zaman faaliyetlerine yönelik tutumlarının belirlenmesi*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Batman Üniversitesi].
- Balcı, V. (2003). Ankara'daki üniversite öğrencilerinin boş zaman etkinliklerine katılımlarının araştırılması. *Ankara Milli Eğitim Dergisi*, 158(1).
- Baltaş, A. ve Baltas, Z. (1987). *Stres ve başa çıkma yolları*. Remzi Kitabevi.
- Başaran, İ. E. (1983). *Eğitime giriş*. Kadioğlu Matbaası.
- Başer, S. A. (2009). *Öğretmen niteliklerinin beden eğitimi dersi alan öğrencilerin bu derse karşı olan tutumlarına etkisi*. [Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi].
- Bıçer, Ş. (2021). *Lise düzeyinde öğrenim gören öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesi (Siirt-Kurtalan örneği)*. [Doktora Tezi, Uludağ Üniversitesi].
- Cimilli, V. (2017). *Spor lisesi öğrencilerinde bedensel/kinestetik zekâ ile beden eğitimi dersine yönelik tutum düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (İstanbul İli Örneği)*. [Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi].
- Covic, T., Adamson, B., Lincoln, M., and Kench, P. (2003). Health science students' time organization and management skills: A cross-disciplinary investigation. *Medical Teacher*, 25(1), 47-53.
- Cox, A. E., Smith, A. L., and Williams, L. (2008). Change in physical education motivation and physical activity behavior during middle school. School of Kinesiology and Recreation, Illinois State University, USA.
- Cyrlil, A. V. (2014). Time management and academic achievement of higher secondary students. *I-Manager's Journal On School Educational Technology*, 10(3), 38-43.
- Çakır, O. V. (2017). Üniversite öğrencilerin serbest zaman doyum düzeyleri ile serbest zaman yönetimleri arasındaki ilişki. *Gaziantep Spor Bilimleri Dergisi*, 2(3), 17-27.

- Çelik, Z. ve Pulur, A. (2011). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları [Özel Sayı]. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 115-121.
- Çetin, M. (2007). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması (Kırşehir il örneği)*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi].
- Çivril Kara, R. (2018). *Öğretmen öğretim stiline göre ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi yatkınlıklarının incelenmesi*. [Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi].
- Çuhadar, A., Demirel, M., Er, Y. ve Serdar, E. (2019). Lise öğrencilerinde boş zaman yönetimi ve gelecek beklentisi ilişkisi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(66), 1498-1505.
- Dalgın, İ. (2019). *Özel ve devlet liseleri öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumları*. [Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi].
- Demirhan, G. (2001). Dünyada beden eğitimi öğretmeni yetiştirme. II. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, 21-23 Aralık 2001, Bursa, Türkiye.
- Diaz, G. A. (2015). *Attitudes of latino students toward high school physical education*. [Unpublished doctoral dissertation, Columbia University].
- Dinç, H., Koca, H. B., Poyraz, A. ve Aydemir, K. (2019). Üniversite öğrencilerinin boş zaman anlamlarının incelenmesi. *Türkiye Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 1-9.
- Doğan, N. (2011). *Niğde ilinde bulunan farklı statüdeki liselerde eğitim gören öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları ve fiziksel uygunluk düzeylerinin araştırılması*. [Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi].
- Duran, Ü. B., Güler, C. ve Çavuşoğlu, S. B. (2020). Tenis oyuncularında boş zaman yönetimi ve yaşam doyumu. *TURAN-SAM Uluslararası Bilimsel Hakemli Dergisi*, 12(48), 302-313.
- Eranıl, A. K. ve Özcan, M. (2018). Lise öğrencilerinin boş zaman yönetimi becerisinin incelenmesi. *Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(6), 779-785.
- Eraslan, M. (2015). An analysis of secondary school students' attitudes towards physical education course according to some variables. *Anthropologist*, 19(1), 23-29.
- Eren, E. (2001). *Örgütsel davranış yönetim psikolojisi*. Beta Basım.
- Ertürk, S. (1973). *Eğitimde program geliştirme*. Yelkentepe Yayınları.
- Fidan, N. (1993). *Eğitime giriş*. Alkim Yayınları.
- Fişekçioğlu, İ. B. ve Özşarı, A. (2017). Leisure time management and the attitudes of disabled athletes. *International Journal of Science Culture and Sport*, 5(4), 302-318.
- Girgin Holoğlu, O. (2006). *İlköğretim ikinci kademedeki öğrenim gören kız öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi].
- Göksel, A. G. and Caz, Ç. (2016). Anadolu lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 56-164.
- Güllü, M. (2007). Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması. [Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi].
- Güllü, M. ve Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim öğrencileri için beden eğitimi dersi tutum ölçeği geliştirilmesi. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2), 138-151.
- Güllü, M., Cengiz, Ş. Ş., Öztaşyonar, Y. and Kaplan, B. (2016). Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Şanlıurfa ili örneği). *Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(2), 43-113.
- Gürbüz, A. and Özkan, H. (2012). Determining the attitude of secondary school students toward physical education of sport lesson (Muğla sample). *Pamukkale Journal of Sport Science*, 3(2), 78-89.
- Gürbüz, A. (2011). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının belirlenmesi (Muğla ili örneği)*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi].
- Hatten, J. D. (2004). *Racial differences in student's interest and attitudes toward physical education considering grade level and gender*. [Ph. D. Thesis, The Florida State University].
- Hilland, T. A., Stratton, G., Vinson, D. and Fairclough, S. (2009). The physical education predisposition scale: Preliminary development and validation. *Journal of Sport Sciences*, 27(14), 1555-1563.
- Hilland, T. A., Trent D. and Fairclough, S. J. (2018). The physical education predisposition scale: preliminary tests of reliability and validity in Australian students. *Journal of Sports Sciences*, 36(4), 384-392.
- Holoğlu, O. G. (2006). *İlköğretim ikinci kademedeki öğrenim gören kız öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları*. [Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Uludağ Üniversitesi].
- Hünük, D. (2006). *Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırılması*. [Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi].
- İmamoğlu, C. (2011). *Aktif olarak spor yapan ve yapmayan lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine karşı tutumlarının karşılaştırılması*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi, Gazi Üniversitesi].
- Işıkgöz, M. E., Gürbüz, P. G., ve Esentaş, M. (2021). Üniversite öğrencilerinin boş zaman yönetimlerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası Güncel Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 7(1), 413-429.
- Kaas, E. T. ve Artımaç, A. (2017). Free time management, leisure participation and satisfaction in university students. *Journal of Educational and Instructional Studies in The World*, 7(4), 20-29.
- Kamtsios, S. (2010). Gender differences in elementary school children in perceived athletic competence, body

- attractiveness, attitudes towards exercise and participation in physical activity. *International Quarterly of Science*, 2, 10-18.
- Kangalgil, M., Hünük, D. ve Demirhan, G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 17, 48-57.
- Kangalgil, M., Hünük, D. ve Demirhan, G. (2004). Spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. *Hacettepe Yayınları*, 287-288.
- Karadağ, S. (2012). *İlköğretim 8. sınıf ve lise 11. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının çeşitli değişkenlere bağlı olarak karşılaştırılması (Kırıkkale örneği)*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi].
- Karaküçük, S. (2008). *Rekreasyon boş zamanları değerlendirme*. Gazi Kitabevi.
- Karaküçük, S. ve Gürbüz, B. (2007). *Rekreasyon ve kentleşme*. Gazi Kitabevi.
- Kaya, P. (2020). *Özel lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi*. [Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi].
- Keskin, Ö. (2015). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının bazı değişkenlere göre incelenmesi (Sakarya ili örneği)*. [Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi].
- Keske, G. (2007). *İlköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri ve karşılaştıkları sorunlar (Gaziantep ili örneği)*. [Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi].
- Kılıç, T. ve Çimen, P. N. (2018). Ortaokul ve lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine karşı tutumlarının incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 1-13.
- Kılıç, D. (2019). *Ortaöğretim kurumlarındaki öğrencilerin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. [Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi].
- Kır, R. (2012). *İlköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranışları (Kırıkkale ili örneği)*. [Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale Üniversitesi].
- Kırkpınar, M. (2004). *Lise son sınıftaki öğrencilerin boş zaman faaliyetlerine katılım biçimlerinin araştırılması (Muğla ili örneği)*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Muğla Üniversitesi].
- King, M. H. (1994). *Student attitudes toward physical education at the intermediate school level*. [Unpublished Master's Thesis, Memorial University of Newfoundland].
- Koca, C. ve Aşçı, F. H. (2006). An examination of self-presentational concern of turkish adolescents: An example of physical education setting. *Adolescence*, 41 (161), 185-197.
- Koçak, S. ve Hürmeriç, I. (2006). Attitudes Towards Physical Education Classes of Primary School Students in Turkey. *Percept Mot Skills*, 103(1), 296-300.
- Krech, D. ve Crutchfield, R. S. (1980). *Sosyal psikoloji* (3. Baskı). Ötüken Yayınları.
- Krouscas, J. A. (1999). *Middle school students' attitudes toward a physical education program*. [Unpublished Doctoral Dissertation, Virginia Polytechnic Institute and State University].
- Küçükkeşmen, E., Şimşek, A. ve Türkoğlu, M. E. (2020). Ön lisans öğrencilerinin sosyodemografik özelliklerine göre boş zaman yönetimi. *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (38), 202-231.
- Küçük Kılıç, S. (2017). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersi yatkinliklerinin incelenmesi-boylamsal bir çalışma*. [Yayınlanmamış Doktora Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi].
- Larson, C. A. (1970). *Curriculum foundation and standarts for physical education*. New Jersey: Englewood Cliffs.
- Macan, T. H., Shahani, C., Dipboye, R. L., and Phillips, A. P. (1990). College students' time management: Correlations with academic performance and stress. *Journal Of Educational Psychology*, 82(4), 760-768.
- Malhotra, N.K. (2004). *Marketing research an applied orientation*. 4. Edition, Pearson Prentice Hall, New Jersey.
- Misra, R., and McKean, M. (2000). College students' academic stress and its relation to their anxiety, time management, and leisure satisfaction. *American Journal of Health Studies*, 16(1), 41-51.
- Munusturlar, S. (2016). *Boş zaman ve rekreasyon kavramı*. Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Öncü, E. and Güven, Ö. (2011). Ana-babaların çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları. *Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 32-96.
- Ören, K. (2016). İşletmelerde verimlilik ve performansın artırılmasında zaman yönetimi. *Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi*, 5(11), 186-203.
- Özku, M. (1997). *Çalışma sosyolojisi*. Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Yayınları.
- Özmutlu, İ., Sivrikaya, A. H., Gürkan, A. C. and Dalkılıç, M. (2013). An investigation into secondary school students' attitudes towards physical education and sports lessons (The example of Kars province). *International Journal of Academic Research*, 5(3), 52-57.
- Öztürk, Ü. (1982). *Orta dereceli okullarda beden eğitimi*. Güven Matbaası.
- Özyalvaç, N. T. (2010). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları ile akademik başarı motivasyonlarının incelenmesi (Konya Anadolu lisesi örneği)*. [Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi].
- Parlar, F. (2019). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi yatkinlikleri ile sosyal beceri düzeyleri arasındaki ilişki*. [Yüksek Lisans Tezi, Trabzon Üniversitesi].

- Pehlivan, Z. (2009). Spora katılan çocuklara yönelik ailelerin beklentileri, çocuklarda gözlenen davranış değişimleri ve spora katılımın önündeki engeller. *Sportre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(2), 69-76.
- Sağcan, M. (1986). *Rekreasyon ve turizm*. Cumhuriyet Baskı Evi.
- Sarıdede Kaya, Ş. (2018). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi*. [Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Gelişim Üniversitesi].
- Serdar, E., Demirel, D. H., Demirel, M. ve Çakır, V. O. (2017). The relationship between university students' free time management and academic success. *The Online Journal of Recreation and Sport*, 6(4), 72-82.
- Siedentop, D. ve Tannehill, D. (2000). *Developing teaching skills in physical education*. USA: Mountain View, CA, Mayfield Publishing Co.
- Spor Şurası. (1990). *Spor Şurası*. Gsgm Yayınları.
- Şengül, Y. (2016). *Sınıf düzeylerine göre ortaokul ve lise öğrencilerinin beden eğitimi yatkınlıklarının incelenmesi*. [Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi].
- Tel, M. (2007). *Öğretim üyelerinin boş zaman etkinlikleri üzerine sosyolojik bir araştırma: Doğu Anadolu örneği*. [Doktora Tezi, Fırat Üniversitesi].
- Tomik, R. (2008). Students' membership in school sports clubs and their attitudes towards physical education and sport in various types of schools. *Human Movement*, 9(2), 142-150.
- Tör, V. T. (1966). *Boş zamanları değerlendirmede telkin vasıtalarının rolleri boş zamanları değerlendirme semineri*. HSEK Yayınları.
- Trueman, M., ve Hartley, J. (1996). A comparison between the time-management skills and academic performance of mature and traditional-entry university students. *Higher Education*, 32(2), 199-215.
- Ulusoy, A. (2004). *Gelişim ve öğrenme*. Anı Yayıncılık.
- Yağcı, İ. (2012). *Orta öğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının incelenmesi (Afyonkarahisar ili örneği)*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi].
- Yaldız, S. (2013). *İlköğretim okullarında beden eğitimi dersine yönelik öğrenci ve ana baba tutumları*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi].
- Yanık, M. ve Çamlıyer, H. (2015). Ortaöğretim 9. sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları ile okula yabancılaşma düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi. *Uluslararası Spor, Egzersiz ve Antrenman Bilimi Dergisi*, 1(1), 9-19.
- Yaşartürk, F., Akyüz, H. ve Karataş, İ. (2018). Rekreasyon bölümü öğrencilerinin boş zaman yönetimi ile akademik başarılarını etkileyen örgütsel faktörler arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Spor Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 3(2), 233-243.
- Yazıcı, N. O., Kalkavan, A., ve Özdilek, Ç. (2016). Üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spor öğretimi dersine ilişkin tutumlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *International Journal of Science Culture and Sport*, 4(2), 87-122.
- Yetim, A. (2000). Sporun sosyal görünümü. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 5(1), 63-72.
- Yetiş, Ü. (2008). Kamu kuruluşlarında çalışan devlet memurlarının boş zaman faaliyetlerini değerlendirme alışkanlıkları (Tugtaş örneği). *Leisure Time Habbits Of Employee Of Government. Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 10(2), 34-45.
- Yıldırım, T. A. (2021). Sağlık bilimleri fakültesi öğrencilerinin okudukları bölüm ve bazı sosyo-demografik değişkenlere göre boş zaman yönetimlerinin incelenmesi. *Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 12(2), 1-9.
- Yıldırım, A. (2006). *Sivas ilindeki farklı eğitim düzeyindeki öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutumlarının saptanması*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi].
- Zengin, S. (2013). *Çocuk ve gençlik merkezlerinde hizmet alan 12-18 yaş arası erkek çocukların beden eğitimi ve spor dersine ilişkin tutum düzeyleri ile benlik saygılarının incelenmesi*. [Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi].
- Zikmund, W.G. (1997). *Business research methods*. 5. Edition, The Dryden Press, Orlando.
- Wang, W. C., Wu, C. Y., and Wu, C. W. (2011). Free time management contributes to better quality of life: A study of undergraduate students in taiwan. *Journal Of Happiness Studies*, 12(4), 561-573.